

Práce se zabývá problematikou tématu lásky a estetického ideálu dokonalého milovníka v heianských příbězích s básněmi (monogatari) z poloviny období Heian (794-1185). Nejprve seznamuje s historickými a společenskými podmínkami, které měly vliv na vznik těchto děl. Značná část práce je vyhrazena obzvláště instituci manželství a povaze lásky v této době. Dále následuje rozbor tématu milostné poezie v císařské básnické antologii Kokinwakašú a jejímu milostnému diskursu. Seznamuje se základními estetickými ideály doby Heian a hledá jejich pravý význam v kontextu klasické literatury. Hlavní část práce je věnována rozboru díla Ise monogatari (Příběhy z Ise) z hlediska jeho datace, způsobu vzniku, autorství a významu názvu tohoto textu, rovněž tak se ale zabývá i způsobem výstavby celého díla. Na to pak navazuje zamyšlení nad osudy předpokládaného hrdiny tohoto literárního textu, Ariwara no Narihira, a nad problematikou interpretace jeho osoby na základě středověkých komentářů díla Ise monogatari. V závěrečné kapitole pak práce ukazuje způsob, jakým se téma lásky a estetický ideál dokonalého milovníka vyvíjely v dalších příbězích žánru monogatari. Práce se takto snaží doložit, že Ise monogatari je pravděpodobně základním textem (master narativem) celé japonské literatury.